

Forslag

til

Lov om eksportfrihed for elektronikindustrien m. fl.

Fremsat den 1. juni 1977 af *Erlendsson* (FP), *Uwe Jensen* (Ribe a.) (FP),
Jørgen Junior (FP), *Maisted* (FP) og *Voigt* (FP).

I våbenlov nr. 398 af 12. juli 1946, jfr. lovbekendtgørelse nr. 16 af 20. januar 1965, som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965 § 116 og lov nr. 322 af 13. juni 1973, ophæves § 6.

Bemærkninger til lovforslaget.

Våbenlovens hovedsigte er at hindre, at der i den danske befolkning verserer genstande, som må befrygtes at blive anvendt i større omfang til voldelig ødelæggelse af sagesløses medborgeres liv og helbred.

Restriktioner med det formål billiges af fremskridtspartiet.

For at kontrollen med lovens overholdelse ikke glider myndighederne af hænde, kan det ligeledes stort set godtages, at lovens § 1 bestemmer følgende:

„§ 1. Det er forbudt uden tilladelse af justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, at indføre eller tilvirke:

1. Skydevåben samt piber og låsestole til skydevåben,

2. ammunition til skydevåben, derunder også patronhylstre, tændskruer, fænghætter, brandrør og projektiler,

3. håndgranater, bomber og lignende våben, der virker ved en gennem eksplosion fremkaldt udslyngning af smålegemer,

4. håndgranater, bomber, patroner og lignende som våben eller ammunition fremtrædende genstande, der indeholder eller er beregnet til at indeholde faste stoffer, vædske eller luftarter, som ved spred-

ning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende, såvel som dele af sådanne våben eller ammunitionsgenstande, samt redskaber til at bringe dem i virksomhed,

5. sprængstoffer, herunder alle eksplosive stoffer, der kan anvendes som spræng- eller skydemiddel.

Stk. 2. Undtaget fra forbudet er:

a) Glatløbende haglgeværer og dele heraf, for så vidt delene udelukkende kan anvendes til glatløbende haglgeværer, færdigladede haglpatroner med løst liggende hagl samt omladehætter og halvladte eller tomme patronhylstre til haglpatroner,

b) luft- og fjederbøsser samt ammunition dertil,

c) indstikningspatroner af kaliber ikke over 4,5 mm og dertil hørende ammunition med kugleformet projektil og patronlængde ikke over 12 mm,

d) slagteapparater, der udelukkende kan anvendes til slagtning, og ammunition, der udelukkende kan anvendes dertil.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at våben over en bestemt alder eller af en bestemt model er undtaget fra forbuddet i stk. 1, nr. 1.“

Derimod mener fremskridtspartiet, at det under nutidens forhold er uklogt at opretholde våbenlovens eksportforbud i § 6, der lyder således:

„§ 6. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre:

1. Våben af enhver art med undtagelse af jagtvåben,

2. ammunition med undtagelse af ammunition til jagtvåben,

3. materiel til land-, sø- eller luftkrig,

4. maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, samt dele og tilbehør til sådanne produktionsmidler.

5. sprængstoffer, derunder krudt, samt råmateriale til fremstilling heraf.

Stk. 2. Justitsministeren kan udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af nogen art.“

Bestemmelsen stammer fra § 7 i lov nr. 122 af 28. april 1934.

Det er da muligt, at den dengang ikke blot tilgodeså det radikale regeringspartis hystadeforlorne propaganda mod våbenhandel, men tillige havde en vis snusfornuft i sig under 1930ernes særlige forhold.

Nu om dage får produktudvikling, salgsarbejde og fabrikationstilrettelæggelse imidlertid helt utilfredsstillende kår, når eksportvirksomhederne er afhængige af skiftende justitsministres tilladelser i de enkelte tilfælde. Særlig grelt bliver det, fordi vedtagelsen af § 6's anvendelsesområde — i hvert tilfælde under nutidens teknologi og vidtfavnende

krigsførelsesformer — er meget uklart, se for eksempel § 6, stk. 1, nr. 3 og 4.

Det var nærliggende at overveje, om der for eksempel kun skulle gives frit løb for eksempel til andre NATO-lande, eller at loven på anden måde skulle nationalitetsbegrænse salgene. Taler herom er imidlertid skinhellig øjenblår. Som det internationale forretningsliv er organiseret nu om dage, har vi ingen sikkerhed for, hvor vore eksportvarer til syvende og sidst vil havne. Nationalitetsbegrænsninger vil derfor alene skabe retsusikkerhed for den enkelte og økonomisk tab for samfundet, fordi der måske bliver indblandet fremmede mellemhandlere, der skal have deres fede avancer.

Det reelle indhold af § 6 er derfor at give danske skibsværfter, maskinfabrikker og adskillige andre virksomheder et handicap i forhold til udenlandske konkurrenter oven i de mange andre folketings-skabte.

En ophævelse af § 6 har som rimelig konsekvens, at der enten ændres i § 1, eller at administrativ praksis i relation til § 1 liberaliseers, således at også de i § 1, stk. 1, nævnte våben m. v. frit kan tilvirkes, når det åbenbart sker til eksportformål. Der kan imidlertid i så henseende tænkes mange graduationer. Forslagsstillerne har ikke med forslaget fremsættelse ønsket at lægge sig fast på nogen bestemt af disse, idet hovedmålet nu må være at få § 6 ophævet, uanset hvor langt eller kort man derefter kan få folketingsflertallet med hensyn til § 1-problemerne.